

Skade for hans Skyld, uden at han bliver pligtig at give Erstatning derfor.

N. J. Larsen: Jeg maa gøre det ærede Medlem, der nu talte (J. Hage), og den højtærede Indenrigsminister en meget væsentlig Indrømmelse, nemlig den, at der er Forskel paa Tobak og Grus. Det kan ikke nægtes, derom er der fuldstændig Enighed. Men jeg ser kun ikke, at der er nogen væsentlig Forskel mellem at forbyde Ejere af Jord at dyrke Tobak og at benytte deres Strandbred efter Forgodtbefindende. I begge Tilfælde er der Tale om, at man, som den højtærede Minister siger, vil forbyde Ejeren at bruge sin Jord paa en vis Maade, og i begge Tilfælde motiveres Forbudet af en offentlig Interesse. Det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) siger, at Samfundsinteresse kan man gøre alting til, og at det dog er for galt, at en privat Mand skal kunne forlange at vinde Fordel paa en anden privat Mands Bekostning. Men det ærede Medlem overser bestandig, at § 1 i Lovforslaget begynder saaledes: „Hvor det til Sikring af Kysten findes nødvendigt . . .“, og det er jo ikke den enkelte Rekvirent af et Forbud, som faar Lov til at afgøre Spørgsmaalet om Nødvendigheden heraf, men der er en hel Række Autoriteter, til hvem Afgørelsen er henlagt. Hvorvidt det saa vil være nødvendigt for Kystens Sikring, at Forbuddet ubetinget udstrækkes til ogsaa at omfatte den udyrkede og for Græsvekst blottede Strandbred er et andet Spørgsmaal. Det er ikke mig, der har affattet Lovforslaget. Jeg henholder mig til det som det givne Grundlag. — Naar den højtærede Minister nu udtaler, at mit Ændringsforslag vil lægge Hindringer i Vejen for Lovforslagets videre Gang, tillader jeg mig at tro, at denne Udtalelse ikke kan være begrundet i de virkelige Forhold. Jeg kan ikke tro andet, end at man, naar man under Sagens videre Forhandling erkender, at Kystfredningen er en Samfundsopgave, og at der er Grund for Lovgivningsmagten til at træffe ny og bedre Regler end dem, vi hidtil have haft, ogsaa vil erkende, at det kun er en Konsekvens af, hvad der ligger i Lovforslaget, at tage en Ændring som den, jeg har foreslaaet, med op i Lovens Tekst.

Svend Høgsbro: De Herrer, der erindre den Kamp, jeg har ført baade i Aar og i Fjor, og de stærke Angreb, jeg har maattet tage imod angaaende Forholdet mellem den private Ejendomsret og det almenes Tarv, baade ved denne Sags Be-

handling og navnlig ogsaa ved Behandlingen af Lovforslaget om Vejmaterialier, ville ikke kunne undres over, at det glæder mig, at det omsider er lykkedes at faa det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) ud af sit Hi og faa ham til her i Dag med al den Vægt, som hans Udtalelser sædvanligvis have, at støtte mine Anskuelser paa dette Omraade. Hvad angaar det Ændringsforslag, som han har stillet, vil jeg aldeles ikke lægge Skjul paa, at det er adskilligt mere radikalt end det, vi hidtil have foreslaaet, idet det altsaa aabner Mulighed for, at den Servitut, hvorom der er Tale — alle ærede Medlemmer vide jo, hvad det er for en — kan blive paalagt en Ejendom efter Begæring af andre end denne Ejendoms Ejer eller Bruger. Thi ganske vist er det jo saa — det er jo kommet frem i Diskussionen mellem det ærede Medlem og det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) — at det ingenlunde efter dette Ændringsforslag vil staa aabent for de bagved liggende Lodsejere uden videre at nedlægge Forbud, det er jo altid Synsmændene, og hvem der staa over dem, som skulle afgøre Spørgsmaalet, altsaa afgøre, om Kysten bør fredes, og derigennem, om den Samfundsinteresse er til Stede, som efter min Mening altid foreligger, naar en Kyst er udsat for Fare. Skønt dette altsaa staa fast, er det dog paa den anden Side ganske sandt, at det herefter kan blive paatvunget Ejeren mod hans eget Skøn og Ønske at underkaste sig den omtalte Servitut, og derfor er dette, som sagt, langt mere vidtgaende, end vi hidtil have turdet gaa. Derfor har det jo ogsaa vist sig i Dag, at den ene af Forslagsstillerne ikke har turdet tiltræde men har fraraadet det ærede Medlems Ændringsforslag, og at et af Medlemmerne i Udvalget i Fjor, med hvem vi i alle Punkter den Gang vare enige, ligeledes bestemt har fraraadet det, jeg tænker paa det ærede Medlem for Fredensborg. Der har altsaa været meget forskellige Meninger om dette Ændringsforslag ogsaa indenfor de tidligere Forslagsstilleres og det tidligere Udvalgs Kred, det har vist sig. Men de Herrer ville næppe undre sig over, og jeg beder i alt Fald mine tidligere Kolleger ikke at tage mig ilde op, at jeg ikke kan lade være at „gaa paa“ dette Ændringsforslag, naar det foreligger. Det er fuldt ud min Tanke her gives Udtryk, og naar det saa stilles fra anden Side og begrundes paa en saa rigtig Maade, som jeg finder, det er begrundet af det ærede Medlem for Maribo Amts